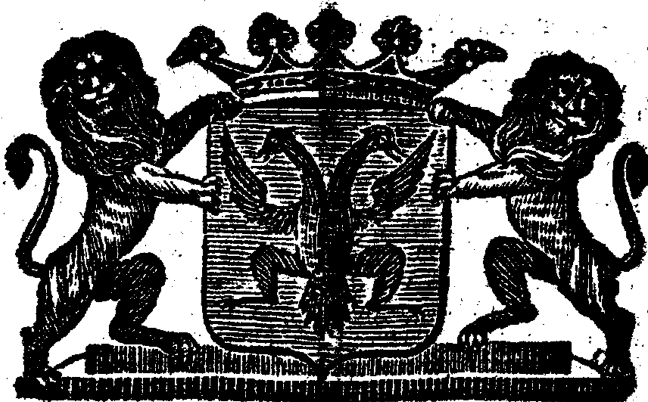
A°. 1827. N°. 43.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 10 April.

FRANKFORT, den 7. April.

Volgens berigten van de Zevenbergsche grenzen, hebben er in Moldavie en Wallachije eenige onrustige bewegingen plaats gehad, waarvan het doel tot dus verre niet bekend is. De wensch der bojaren, om tot de keuze van eenen nieuwen hospodar over te gaan, schijnt daarmede in verband te staan.

— Te Konstantinopel is men, volgens berigten van den 10. dezer, bij voortduring zeer nieuwsgierig naar den uitslag der voorstellen van Engeland, Rusland en Frankrijk, ten aanzien van Griekenland. De Grieken zijn tegenwoordig vol verwachting.

— Volgens tijdingen uit Egina, van den 15. Februarij, zijn de Beijersche officieren, die zich naar Griekenland begeven hebben, na de mislukte poging tot ontzet der citadel van Athene, naar Egina teruggekeerd.

— Uit Weenen wordt gemeld, dat de kamerheer *Rocca Pinto*, die den infant don *Miguel* zou afhalen, zonder dien prins naar Brazilie terugkeert.

— Volgens eene geslotene overeenkomst, zullen de Mexicaansche schepen in den Pruisischen staat toegelaten worden, en de regten der meest begunstigde natien genieten.

BRUSSEL, den 7. April.

Een koninklijk besluit van den 28. Maart, No. 201, bepaalt, dat alle reglementen op de dienst der beambten van den waterstaat, door eene commissie zullen worden herzien, welke een ontwerp van een nieuw reglement zal voordragen, om deze dienst voor het vervolg te regelen en de betrekking te bepalen, waarin die beambten zoo wel tot het ministerie van binnenlandsche zaken, als tot de gouverneurs en de staten der provincien zullen staan.

Deze commissie zal te Brussel bijeenkomen en haar werk voor den 1. September aanstaande den Koning aanbieden. Zij is zamengesteld uit de heeren *Repelaer van Driel*, minister van staat, voorzitter;
den baron *van Heeckeren*, gouverneur der provincie Gelderland;
D'Omalius de Halloy, gouverneur der provincie Namen;
Charles Morel, lid van de maatschappij Luxemburg, en een der directeuren van de algemeene Nederlandsche maatschappij van volksvlijt;
Goekoop, hoofd-ingenieur van den waterstaat in de provincie Noord-Braband;
Noël, hoofd ingenieur in de provincie Oost-Vlaanderen;
den baron *van Tuijl van Serooskerken*, commis van staat, is benoemd tot secretaris dezer commissie.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Woensdag den 4. April.

Opening te half elf ure. De notulen van het verhandelde in de vorige zitting worden gelezen en goedgekeurd.

Z. Exc. de minister van justitie is in de vergadering tegenwoordig, ter verdediging van het *ontwerp van wet op de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der justitie*, waarvan de discussie aan de orde van den dag is.

Bij eene missive van de algemeene rekenkamer, wordt ter kennis der kamer gebragt, dat, door het overlijden van den heer Mr. *J. H. Keijzer*, er eene plaats in de rekenkamer is opengevallen. Aangenomen voor notificatie.

Onderscheiden verzoekschriften, betrekkelijk de organisatie der regterlijke magt, worden naar de commissie verzonden, gelijk mede het request van een inwoner van de provincie Luik, die aanmerkingen aanbiedt wegens de kadastrale werkzaamheden.

Zijn ingekomen vijf verzoekschriften, betrekkelijk de vacature in de algemeene rekenkamer. De requestranten zijn Mr. *R. van der Hoeven*, *Bane Havart*, *J. A. de Visch Eibergen*, Mr. *G. van Lennep* en Mr. *van Eisinga*. De requesten zullen ter griffie worden nedergelegd; en later zal de lijst der requestranten worden gedrukt en aan de leden rondgedeeld.

Aan de kamer wordt hulde gedaan van eenige boekwerken, welke in de bibliotheek zullen worden geplaatst.

De commissie tot de petitien doet verslag bij monde van de heeren *Weerts*, *Cogels* en *Goelens* wegens de requesten betrekkelijk het behoud van de regtbanken en kantonsgeregten te *Harderwijk*, *Spa*, *Florennes* en *Eindhoven*, zij zullen ter griffie worden nedergelegd.

De centrale afdeeling doet verslag wegens het voorstel van den heer *Beelaerts van Blokland*, betrekkelijk het in werking brengen van art. 7 van den titel *van het huwelijk*, in het nieuwe burgerlijk wetboek, met opzigt tot het verleenen van dispensatien. Het rapport zal worden gedrukt en rondgedeeld. De discussie zal plaats hebben dadelijk na den afloop van de discussie over het ontwerp van wet op de organisatie der regterlijke magt.

De voorzitter verklaart de discussie geopend over het *ontwerp van wet op de zamenstelling der regterlijke magt en het beleid der* justitie.

Z. Exc. de minister van justitie heeft het woord. De minister zal niet antwoorden op alle de bedenkingen, voorkomende in het verslag der centrale afdeeling, daar het stelsel, waarop de wet rust, genoegzaam is ontwikkeld in de overgegevene *memorie*. Maar Z. Exc. zal alleen eene toelichting geven, over twee of drie voorname punten, te weten: 1°. door wien en wanneer de conflicten zullen kunnen worden opgeworpen? De minister zegt, dat zij alleen kunnen worden opgeworpen door eene hoogere administratieve magt. Het tweede punt, betreffende de regters-plaatsvervangers bij de arrondissements-regtbanken, welke bestaan zullen uit de zes jongst benoemde raadsheeren van het hof, (art. 65). Men heeft gevraagd of er plaatsvervangers bij die regtbanken zijn zullen? De minister antwoordt, dat zij niet zijn uitgesloten, en dat het artikel over de regters-plaatsvervangers eene algemeene strekking heeft. Men moet niet uit het oog verliezen, dat de regtbank der zes jongste leden van het provinciale hof eene arrondissements regtbank is. Het derde punt is betrekkelijk tot het getal der arrondissements-regtbanken. Hieromtrent doet de minister opmerken, dat het financiele belang op de suppressie van vele der regtbanken invloed heeft gehad; dat het moeijelijk is om een ieder genoegen te geven; doch dat door eene nadere bijzondere wet in de geopperde zwarigheden kan worden voorzien; dat aan vele wenschen niet zal kunnen worden voldaan. Maar dat er ook zijn, welke in aanmerking zullen kunnen komen; en dat, misschien reeds in de volgende zitting, dienaangaande een voorstel zoude kunnen worden gedaan.

De heer *Barthelemy* zegt, dat hij, hoezeer lid zijnde van de staatscommissie, belast met het zamenstellen van een ontwerp van wet op de regterlijke organisatie, zich in de onaangename noodzakelijkheid bevindt, het aangeboden ontwerp, hetwelk niet dat der commissie is, te bestrijden. Hij heeft daartegen voornamelijk de navolgende bedenkingen. Het ontwerp is onuitvoerlijk, het vordert te veel uitgaven, welke daarenboven onnoodig zijn; het is zelfs niet uitvoerbaar in verscheidene hoofd-plaatsen met het *maximum* der officieren bij de regtbank. Men heeft niet tot grondslag genomen, gelijk men had moeten doen, de behoeften der ingezetenen. Het ontwerp is niet overeenkomstig de bepalingen der grondwet met opzigt tot de lijfstraffelijke wetgeving; volgens hetzelve zullen vele wanbedrijven (delits), bij uitsluiting in de hoofdplaats moeten worden gevonnisd, hoezeer op eenen verren afstand van dezelve gepleegd, waardoor de kosten van justitie driemaal meer zullen bedragen dan thans, en de wanbedrijven (delits) met de misdaden (crimes) zullen worden verward. Het ontwerp levert geen vooruitzigt op voor buitengewone bekwaamheden, de middelmatige talenten alleen zullen er heil in kunnen vinden, het is zonder waardigheid, het is anti-monarchaal en geschikt om allen nationalen geest uit te dooven, en om de justitie te doen beschouwen als het eigendom der provincien. De redenaar ontwikkelt alle deze bedenkingen en beweert, dat men eene goede bediening des regts zoude kunnen erlangen met eene uitgave van *f* 500,000 minder dan die welke door het voorgestelde ontwerp zal worden vereischt. In de ontwikkeling zijner hoofdpunten bestrijdt de redenaar telkens de *memorie* van antwoorden, op de aanmerkingen der afdeelingen van de kamer, vergelijkt de grondwet van 1814 met die van 1815, en legt de artikels 182, 183 en 184 der laatste uit. Hij verlangt dat Z. M. het ontwerp in nadere overweging gelieve te nemen.

De heer *Donker Curtius* verklaart zich mede *tegen* het voorgedragen ontwerp in een uitvoerig in de Fransche taal uitgebragt advijs. Het bepaalt zich voornamelijk tot de ontwikkeling der zes navolgende punten. 1°. De conflicten zoo als die zijn voorgesteld in art. 3, 4 en 5 van het ontwerp. Daardoor wordt de regterlijke magt te afhankelijk gemaakt van de uitvoerende en administratieve magt; deze magten moeten afgescheiden zijn, de regterlijke magt moet op zich zelve staan. De Koning is wel het hoofd van den staat, maar niet een enkel artikel van de grondwet zegt of duidt aan, dat de Koning ook het hoofd van de justitie zoude zijn. De redenaar is ook met *Montesquieu* van gevoelen, dat in eene monarchie, het hoofd van den staat nimmer het regterlijk gezag moet uitoefenen, en hij toont overigens de ongelegenheden der conflicten op eene krachtige wijze aan. Niet de uitvoerende, maar alleen de regterlijke magt moet over de competentie oordeelen. Daar nu de artikelen 3, 4 en 5 de strekking hebben, om de regterlijke magt afhankelijk te maken van de uitvoerende magt, kan de redenaar, al was het alleen om deze artikels, het aangeboden ontwerp niet aannemen.

Het tweede punt betreft de *afhankelijkheid van het openbaar ministerie*. Volgens art. 8 is hetzelve ondergeschikt aan de bevelen des Konings. Dit moet het niet zijn, zegt de redenaar, de ambtenaren van het openbaar ministerie moeten alleen van de wet afhangen en niet onder den invloed van het politiek gezag staan.

Het derde bezwaar is *het getal der provinciale geregtshoven*. De redenaar gelooft dat de grondwet, zoo wel in den Hollandschen als Franschen tekst, die met elkander worden vergeleken, daaromtrent volkomen vrijheid laat, en dat artikel 182 der grondwet geenszins een regel en eene uitzondering daarstelt, maar eene algemeene bepaling, volgens welke de wetgever de vrijheid heeft, zoo vele provinciale hoven op te rigten als hij geraden zal oordeelen. Dat artikel bepaalt alleen het *maximum*, maar niet het *minimum* der op te rigten hoven. Het belang der ingezetenen vordert geene 18 hoven. Hieromtrent treedt de redenaar in uitvoerige ontwikkelingen.

De vierde bedenking, welke de redenaar tegen de wet aanvoert, is de bepaling wegens de arrondissements-regtbanken, zamengesteld uit de zes jongste raadsheeren van het provinciale hof. Daaruit vloeit *eene confusie van justitie in het eerste en laatste ressort* voort, die niet is goed te keuren. De regters ter eerste instantie, merkt de redenaar aan, blijven altijd ambtgenooten van de regters in appèl, zij behooren tot een en hetzelfde hof. Dit baart ongelegenheden.

De vijfde zwarigheid is daarin gelegen, dat geen appèl in het correctionele en criminele wordt verleend. Na de vernietiging van de jurij, vindt de redenaar, dat het appèl behoorde te worden toegelaten, daar men nu geene genoegzame waarborgen heeft.

Eindelijk (en dit is het zesde hoofdpunt der bezwaren van den redenaar) kan hij niet goedkeuren, dat de voorzitter van den hoogen raad een traktement zal genieten, hetwelk zoo veel verschilt van dat der overige leden van den raad. Hij vindt dit bovenmatig. (Het is van 15000 gulden). De voorzitter is slechts *primus inter pares*, en staat voor het overige gelijk met zijne medeleden.

De redenaar zoude nog vele bijzondere aanmerkingen kunnen maken, maar, zegt hij, ik zal mij daarbij niet ophouden, maar mij vergenoegen met de hoofdbezwaren, welke tegen de wet pleiten, te hebben aangetoond, en Z. M. verzoeken de wet in nadere overweging te nemen.

Het is omtrent half vier ure. De zitting wordt opgeheven en geadjourneerd tot morgen ten tien ure.

Zitting van Donderdag den 5. April.

De zitting wordt ten half elf ure geopend. Een ingekomen ontwerp van wet, nopens eene nieuwe grensscheiding tusschen de provincien Luik en Limburg, wordt naar de afdeelingen verzonden.

De discussie over de zamenstelling der regterlijke magt wordt hervat.

De heer *Leclerq* bestrijdt dat gedeelte van het ontwerp, waarbij aan elke provincie een hof wordt gegeven. Hij merkt aan, dat niets meer de ontwikkeling van een algemeen regt voor het geheele land zal hinderlijk zijn, dat de geest van gewestelijke afzondering daardoor zal worden, bevorderd. De grondwet wil, naar zijn inzien, niet, dat elke provincie een geregtshof zal hebben, maar heeft alleen willen bepalen, dat er niet *meer* dan een voor elke provincie zou kunnen zijn. Geene behoefte hebben wij aan een hof van appèl voor elke provincie; wanneer men er zoo vele oprigt, zullen zij niet naar behooren kunnen bezet worden en de Staat zal noodeloos en ondoelmatig met zware uitgaven belast worden.

Z. E. de minister van justitie vat het woord op, om hetgeen de heer

Leclercq, nopens den geest der grondwet heeft voorgedragen, te bestrijden.

De heer *Dotrenge* zegt, dat hij lid van de commissie tot het ontwerpen der grondwet is geweest en hij ter zijner tijd zal betoogen, dat zij in het geheel niet is opgesteld in den zin, dien de minister daaraan hecht.

De heer *Fockema* spreekt over de conflicten en oordeelt, dat zoo als dit middel in het ontwerp is bepaald, er genoegzamen waarborg is voor de onafhankelijkheid der regtbanken. De zamenstelling der regterlijke magt naar het ontwerp komt hem ook goed voor, en hij zal tot aanneming van het ontwerp stemmen.

De heer *Serrûys* verklaart, dat hij over de conflicten even zoo denkt als de heer *Donker Curtius*. Dat stelsel van conflicten, hetwelk van de Fransche regering herkomstig is, moet in onze wetten niet toegelaten worden. Er zijn eenige verbeteringen in het ontwerp gemaakt, maar er zijn nog bepalingen in gebleven, welke met de beginselen der regtvaardigheid en van het gemeene regt strijdig zijn. Hij zal er tegen stemmen.

De heer *Metelerkamp* oordeelt, dat men alleen door eene gedwongene uitlegging van art. 182 der grondwet zich zou kunnen onthouden van aan elke provincie een geregtshof te geven. Wat de conflicten betreft, die eene der voornaamste zwarigheden schijnen op te leveren, heeft men, volgens den spreker, geene reden om de onpartijdigheid van het administrative of regterlijke gezag, die in de beslissnig daarvan medewerken, te verdenken. Het regterlijke gezag geeft een gemotiveerd advijs, en de Koning, die het opperbestuur uitoefent, beslist. Hij zal voor de wet stemmen.

De graaf *Vilain* XIIII: Het ontwerp in zijn geheel scheen mij toe door eene liberale hand opgesteld te zijn en den echt constitutionnelen geest te ademen. Regters, die niet willekeurig kunnen ontzet worden, die van wetgevende en provinciale vergaderingen uitgesloten zijn, die geen ander bezoldigd ambt kunnen bekleeden, de zamenstelling en het gezag van den Hoogen Raad, ziedaar hetgeen ik onbepaald zou hebben willen prijzen. Jammer, dat reeds op de tweede bladzijde van het ontwerp een artikel voorkomt, om hetwelk alleen ik de wet moet verwerpen. Art 3 over de conflicten is geheel en al onaannemelijk. Met hetzelve zou de Koning regter en partij tevens zijn. In eenen constitutionnelen staat heeft men drie magten, de wetgevende, de regterlijke en de uitvoerende magt. De Koning is uitsluitend aan het hoofd der uitvoerende magt, en al wat tot het bestuur behoort, hangt van hem af, zoodat men zeggen kan, dat als een gouverneur van eene provincie een conflict opwerpt, de Koning zelf zulks doet. Wanneer derhalve de beslissing der bevoegdheid aan den souverein gelaten wordt, oefent hij de wetgevende magt uit door te bepalen dat de zaken administrativelijk moeten afgedaan worden, is hij regterlijke magt door in het hoogste ressort te oordeelen, en eindelijk laat hij ook zijn besluit uitvoeren; hij is regter en partij, hij vereenigt in zich alleen de drie magten; dat is onaannemelijk; het zou de grootste onregelmatigheid in eenen constitutionnelen staat wezen. De spreker oordeelt, dat de verschillen over bevoegdheid bij de regtbank zelve moeten beslist worden, en ingeval van bezwaar, het beroep op den Hoogen Raad moet openstaan. De spreker haalt een voorbeeld aan ten betooge van het gedrogtelijke der conflicten, zoo als men die wil invoeren. In Frankrijk zijn twee vonnissen van het koninklijke geregtshof te Parijs, die niet naar den smaak der ministers waren, bij eene koninklijke ordonnantie, ingevolge het stelsel der conflicten, vernietigd geworden. De graaf *Vilain* acht ook het groote getal hoven van appel noodeloos en schadelijk. Hij zal tegen stemmen.

De heer de *Stassart* acht de beslissing der conflicten door den Koning onvermijdelijk, om botsingen voor te komen. Men moet zorgen, dat de magten niet in een loopen. Wie zal in twijfelachtige gevallen de opperregter zijn? Dat kan de Koning alleen wezen, en het voorafgaand advijs van den Hoogen Raad levert een voldoenden waarborg op. De heer de *Stassart* vindt vele goede bepalingen in het ontwerp. Een geregtshof voor iedere provincie acht hij beter, dan die groote regterlijke ligchamen. Er zijn echter, naar zijn inzien, gebreken in het ontwerp. Hij zal ophelderingen afwachten om zijne stem uit te brengen.

De heer *Dumont* verzet zich sterk tegen de bepalingen omtrent de conflicten, waardoor, naar zijn inzien, de grondwet verkracht wordt. Het is half vier ure. De zitting wordt opgeheven tot morgen ten tien ure.

In de zittingen van Vrijdag en Zaturdag zijn de discussien voortgezet. De volgende heeren hebben advijzen uitgebragt: *Taintenier* voor, *Fallon* voor, *de Brouckere* tegen, *de Moor* voor, *van de Poll* tegen, *Fabri-Longré* tegen, *van Toulon*, zonder bepaald zijne stem op te geven, *Trentesaux*, even zoo, *Mesdach* voor, *van Boelens* voor, *le Hon* tegen, *van Heiden tot Reinestein* voor, *Geelhand de la Faille* voor, *Dijckmeester* voor, *Angillis*, zonder bepaald zijne stem op te geven, *de Rouck*, even zoo, de heer *van Asch van Wijck* voor, *de Gerlache* tegen, *van Utenhove* voor, *Beelaerts* voor. Maandag morgen ten tien ure zouden de discussien voortgezet worden.

UTRECHT, den 8. April.

Gisteren is alhier eene proef genomen om de Doms-Kerk door Olij-Gas te verlichten, welke proef op eene uitmuntende wijze aan de verwachting heeft voldaan.

LEEUWARDEN, den 5. April.

Hun Ed. Gr. Achtbaren, de Staten dezer provincie, hebben heden in eene buitengewone vergadering, tot lid der Staten-Generaal van de Tweede Kamer verkozen, jonkheer *W. F. L.* baron *Rengers*; in plaats van jonkheer *W. H.* baron *van Heemstra*, overleden.

Mengelwerk.

Over de MILITAIRE REGTSPLEGING.

Bij het lezen van uw artikel over LOBRY, bekroop mij de lust nadere kennis te maken, met de wijze, op welke de lijfstraffelijke regtspleging voor de militairen uitgeoefend wordt. Veeligt, dacht ik, wekt de veroordeeling van eenen hoofd-officier de openbare aandacht op en prikkelt sommigen aan, om eens na te denken over de manier, op welke het lot van den gewonen krijgsman beslist wordt, en daar deze regtspleging slechts provisioneel is, blijkens den titel van provisionele instructie voor het hoog militair geregtshof, verdienen alle aanmerkingen des te meer opmerking, daar zij bij eene definitive vaststelling der inrigting, om het regt uit te deelen, kunnen te pas komen. Dit moedigde mij aan deze vlugtige aanmerkingen ter neder te stellen, welke slechts de belangrijkste punten aanroeren, ten einde niet te veel van des lezers geduld te vergen.

Men heeft te regt begrepen, dat spoedig regt vooral voor militaire misdrijven een hoofdvereischte was en gepaste verordeningen dienen, om zoodra eene aanklagt tegen den krijgsman oprijst, dezelve ter kennis van den kommandant van het garnisoen te doen brengen, of indien hij zich in de hoofdplaats van het militair arrondissement bevindt, ter kennis van den kommanderenden generaal, die het voorloopig onderzoek opdragen aan twee officieren-commissarissen, die den beklaagde (art. 19 en 24 van de regtspleging voor de landmagt) binnen de 24 uren na zijne aanhouding hooren en zich zoo veel mogelijk slechts tot een verhoor bepalen, om terstond (art. 27) de stukken over te maken aan den kommandant van het militair arrondissement, die (art. 129) voor de bijeenroeping van den krijgsraad zorgt. Zoodanig is de gewone handelwijze, wanneer er genoegzaam vermoeden van het plegen van een wezenlijk misdrijf voorkomt, want anders wordt de klagt reeds terstond (art. 10) ter zijde gelegd, of ook wel (art. 13) legt de kommanderende officier hem eene straf op, (art. 15—18) indien de zaak te gering is om aan het oordeel van een krijgsraad onderworpen te worden; hier tegen echter verzekert de wet aan den beklaagde een heilzaam redmiddel, want hij kan, zoodra hij zich bezwaard acht over het arrest, of de hem opgelegde straf, zijne klagten hierover inbrengen en verzoeken, dat zijne zaak door een krijgsraad onderzocht worde, mits hij inmiddels zich in arrest begeve, ten einde hij of de verbetering ontvange voor het hem aangedane ongelijk, of straffe lijde voor zijne ongegronde of ligtzinnige klagt.

Deze spoedige instructie der zaak, gepaard met de verzekering van den beklaagde, tegen onregtmatige bestraffing, is al hetgeen in deze aanvankelijke regtspleging verlangd kan worden. Minder betamelijk komt mij de verordening, in art. 81 en 82 van de regtspleging bij de landmagt vervat, voor, welke het aan den kommanderenden officier vrijlaat, om, met overleg van commissarissen en den auditeur militair, tegen den beklaagde, die zijne antwoorden zoo onbetamelijk inrigt, dat hij zich aan zijne verpligting, om te antwoorden, wil onttrekken, zoodanige coërcitive middelen te bepalen, als kunnen strekken om den beklaagde te doen besluiten, om aan zijne verpligting te voldoen. Wat dit anders behelst, dan het herstel van de pijnbank, behoeft ik niet te beseffen; want het bepalen der coërcitive middelen om de bekentenis af te persen, is aan de willekeur des kommanderenden officiers overgelaten, en of hij hiertoe bezigen wil eene formele pijnbank, geeseling, onthouding van spijs en drank, of iets anders, is hem vrijgelaten. Op deze wijze toch kenschetst DAN. JONKTIJS de pijnbank, in zijn boek »de pijnbank wedersproken en bematigd," ten jare 1736 uitgegeven.

» Een van de droeve wanbroedsels onzer Christeneeuw, ons van de heidenen, door des duivels listigheid aan de hand gebleven, is de pijnbank, waardoor wij zijn uitduidende, ALLE *pijnigende middelen, die de onbarmhartige wreedheid heeft kunnen uitvinden, om op het bevel des regters, beoefend te worden aan menschen, die bij hem van zware, doch bedekte misdaden beticht of verdacht staan, opdat de waarheid, uit hun eigen mond geperst zijnde, aan haar de verdiende straf tot schuldboete der schuldigen en afschrikkend voorbeeld van anderen, naar gewigt der zaken, mogt worden uitgewrocht.*

Zoo veel zij genoeg gezegd over het aanvankelijk onderzoek der zaak, thans nog iets over de behandeling zelve.

De kommandant van het militair arrondissement benoemt, binnen 24 uren na de ontvangst der stukken (art. 129 en 132) een krijgsraad, bestaande uit zeven officieren, onder welke zich de beide officieren commissarissen bevinden en bij welken de auditeur militair (art. 133) de bedieningen van openbaren aanklager en van secretaris vervult. Zonder thans te willen onderzoeken of, deze benoeming van den krijgsraad door den kommandant van het militair arrondissement eenigen waarborg oplevert voor den beklaagde, dat hij voor onpartijdige regters te regt zal staan, kan ik niet nalaten, hier mijne bevreemding te kennen te geven over den bovenmatigen invloed aan den auditeur militair toegekend. Hij vereenigt in zijnen persoon twee, mijnes inziens, strijdige bedieningen van openbaren aanklager en van secretaris (art. 324 en 325.) Hij vordert de bestraffing van den beklaagde, hij stelt de ingewonnen verklaringen der getuigen op en hij maakt het vonnis op (art. 206). Hij woont alle vergaderingen bij van den krijgsraad (art. 313) en levert alle ophelderingen, die hij noodig keurt, en daar hij een afhankelijk ambtenaar is, die (art. 269 en 270) naar welgevallen kan afgezet worden, is hij verpligt die veroordeelingen door te drijven, die hem voorgeschreven worden (art. 205). De voorzitter behoeft zich ook niet sterk te bekreunen over het gevoelen van de leden van den krijgsraad; want hij vormt eene conclusie naar zijn goedvinden. Hij kan het vonnis opmaken bij eenparigheid, bij volstrekte meerderheid of naar hetgeen de aard der zaak en de voorschriften van het regt vereischen.

Welke middelen van verdediging, vraagt men te regt, bezit de beklaagde tegen dezen overwegenden invloed van den auditeur militair, die de regters nimmer uit het oog verliest, om hun ophelderingen te geven over het bestaan der schuld, en tegen deze almagt des voorzitters, die het gewigt, dat hij hechten wil aan de gevoelens der leden, inrigt naar den aard der zaak en naar de voorschriften van het regt, dat is, naar zijne bijzondere denkbeelden? (art. 187 en 188.) Hij kan, zoo wel als zijne nabestaanden en echtgenoote, ten allen tijde, zoo lang het vonnis niet is uitgesproken, de stukken aanbieden aan den krijgsraad, die hij meent tot het bewijs van zijne onschuld te dienen, en de auditeur militair, in wiens handen zij gesteld worden, dient op dezelve zijne consideratien in.

Deze wijze van zich te verdedigen is inderdaad eene bespotting van den ongelukkigen beklaagde; want zij beduidt even veel als dat hem geene verdediging gegund wordt. Hoe toch zullen zijne nabestaande of echtgenoote te weten komen, welke soort van misdrijf, door welke bewijzen gestaafd, hem wordt aangewreven, want de toegang tot den beklaagde is hun afgesneden; zoodra hij buiten acces is geplaatst, wordt hem slechts, volgens art. 224, veroorloofd te spreken met degenen, die hij daartoe uitkiezen zal, om over het appelleren een besluit te nemen en dus niet voor het uitspreken van het vonnis. Geheel aan zich zelve overgelaten, van eenen raadsman verstoken, is hij buiten staat zich behoorlijk te verdedigen tegen den eisch van den auditeur militair, die hem niet wordt medegedeeld, en kunnen zijne nabestaanden en echtgenoote wel eenige stukken indienen, zonder immer te weten of zij van eenige beduidenis zullen zijn en in de volle overtuiging, dat zij ligtelijk zullen wederlegd worden door den auditeur militair, in wiens handen zij gesteld worden. Ik vermeen, dat niemand zal kunnen ontkennen, dat deze regtspleging hoogst gebrekkig is en eene verbetering vordert. De zitting van den krijgsraad behoort in het openbaar gehouden te worden, de getuigen moeten ten aanhoore van den beklaagde, bijgestaan door zijnen raadsman, verhoord worden, de eisch met redenen omkleed, voorgedragen worden door den auditeur militair, en bestreden door den verdediger des beklaagden, die altijd het laatste woord moet hebben, waarna de krijgsraad, in het afwezen van den auditeur militair en den beklaagde, beraadslaagt en de voorzitter nimmer dan bij volstrekte meerderheid van stemmen, het vonnis van veroordeeling opmaakt, hetwelk door eenen daartoe aangestelden griffier opgeteekend wordt.

Alle deze bepalingen behoeven geen verder betoog, want zij zijn door de algemeene toestemming van alle verlichte criminalisten tot even zoo vele onwederlegbare stelregels verheven, en de ondervinding heeft derzelver doelmatigheid boven allen twijfel verheven. Het is voldoende op het voorbeeld van andere landen, als *Engeland* en *Frankrijk*, te wijzen en de gewone lijfstraffelijke regtspleging aan te halen, welke, hoe gebrekkig ook, toch onvergelijkelijk gunstiger is voor de verdediging eens beschuldigden. Zonder mij dus verder met de behandeling der zaak ter eerster aanleg op te houden, ga ik over tot de voorziening in hooger beroep tegen het geslagen vonnis.

Het regt van zich in hooger beroep te voorzien bij het hoog militair geregtshof, wordt, behalve ter zake eener beweerde onbevoegdheid des regters, slechts gegund, wanneer de krijgsraad niet enkel op confessie,

maar ook op getuigen en op andere bewijzen regt heeft gedaan, volgens art. 222; hetwelk, hoe duister ook gesteld, echter, om een gezonden zin te kunnen opleveren, zal moeten beteekenen, dat, bij onvolledige bekentenis, (tot welkers afpersing evenwel willekeurige correctieve middelen kunnen gebezigd worden) welke aangevuld is door het bewijs uit de getuigen ontleend, het regt van beroep verleend wordt, maar bij volkomene bekentenis niet. Deze verklaring van dit artikel wordt bevestigd door art. 61 der provisionele instructie voor het hoog militair geregtshof.

In andere gevallen mag hij niet appelleren, dan wanneer het hoog militair geregtshof hem dit vrij laat en deze den advocaat-fiscaal autoriseert om dit appel te vervolgen.

Hoe drukkend deze bepaling is, gevoelt ieder, die de gemakkelijkheid nagaat, welke de wet verleent, om eene gedwongene bekentenis van schuld te erlangen, en hoe zonderling is niet de verordening van aan het hof zelve het bevel aan den advocaat-fiscaal te laten geven, om het beroep te vervolgen. Even wonderlijk is de handelwijze met het goedkeuren der vonnissen van de krijgsraden door het militair geregtshof, (art. 58 der voormelde instructie); want zoodra er niet behoorlijk geprocedeerd is, gelast het hof den krijgsraad alle abuizen, verzuimen of informaliteiten, te redresseren; en de regters worden tot ondergeschikte ambtenaren vernederd en verliezen den laatsten zweem van onafhankelijkheid, welke het karakter des regters uitmaakt. Men schijnt alle deze maatregelen nog niet genoegzaam gekeurd te hebben om de ontsnapping van den beklaagde onmogelijk te maken; want zoodra er slechts in de toekomst eenige mogelijkheid bestaat om het bewijs van de schuld te vinden, moet men alle hoop niet laten varen. Wanneer het toch, zegt art. 177 van de regtspleging bij de landmagt, berekenbaar mogelijk is, dat te eeniger tijd nadere bewijzen met betrekking tot de misdaad, aan de beklaagden ten laste gelegd, zouden kunnen worden ingewonnen, moet hij slechts van de instantie geabsolveerd worden, zoodat hij bij het opkomen van nieuwe bewijzen weder op nieuw kan vervolgd worden. Ik neem met deze aanmerkingen afscheid van de regtspleging bij de landmagt, daar ik het niet belangrijk acht mij op te houden bij de 58 artikelen, (art. 334 tot art. 392 van de regtspleging bij de landmagt), welke aan de provoostgeweldigen met zijne stokkenknechten zijn toegewijd, en welke getuigen, dat die opstellers der wet zich alhier eigenlijk in hunne volle kracht bevonden; evenmin zal ik de verordeningen ontwikkelen, welke van de regters de verklaring afvorderen, dat zij geene geschenken van de beschuldigden hebben aangenomen (art. 310 van voormelde regtspleging en art. 94 der provisionele instructie, en vooral art. 21 derzelve) even als of een omkoopbaar regter zich door zulk eene verklaring zou laten afschrikken van het bedrijven van deze wandaad. *(Het vervolg hierna.)*

*** Ook de Gemeenten van *Buurmalsen* en *Tricht* deelen niet weinig met andere Gemeenten van *Gelderland*, in de noodlottige ramp des tegenwoordigen watervloeds.

Van *ruim duizend* zijn *vijf honderd negen en veertig* bewoners dezer laag gelegene dorpen, ten gevolge daarvan, met hun vee uit hunne woningen, die nu meerendeels, door het aanhoudend geklots der golven, van hunne zijmuren beroofd en onbewoonbaar geworden zijn, gedeeltelijk hier op eene van aarde opgeworpene hoogte, gedeeltelijk te *Tricht* in de kerk gevlugt, en hebben thans de grootste en dringendste behoefte.

Deze ongelukkigen, meestal lieden van de weinig bemiddelde volksklasse, waaruit hier, trouwens, het grootste gedeelte der bevolking bestaat, hunnen geringen winter-voorraad van levensmiddelen opgeteerd, en een volslagen gebrek hebbende aan voeder voor het vee, vestigen in dezen hunnen deerniswaardigen toestand, alleen hunne hoop op God en de barmhartigheid hunner medemenschen. Zullen zij intusschen in staat worden gesteld, om eenlang weder door eigen handen-arbeid en vlijt, op dezelfde wijze als voorheen, hier aan den kost te geraken, dan behoeven zij krachtdadigen onderstand; vooral, zoo dra de vloed moge geweken zijn, wegens het zeer waarschijnlijk verlies van al hun wintergewas, ondersteuning om Aardappelen en Koren aan te koopen, tot het bepoten en bezaaijen hunner landerijen.

De ondergeteekenden, bewogen met het ongelukkig lot van deze hunne medemenschen, roepen daarom, ten hunnen behoeve, de liefdadige hulp van medelijdende Landgenooten in, terwijl zij belooven, de liefdegaven, welke hun worden aanvertrouwd, met in achtneming van alle onzijdigheid, doelmatig te besteden, en van de ontvangst derzelve, aan de gevers, in de *Haarlemsche Courant*, berigt te geven.

Buurmalsen, den 7. April 1827.

J. MONHEMIUS, *Burgemeester.*
J. G. HARGER, *Predikant te Buurmalsen en Consulent van* Tricht.
H. N. KEMP, *Gemeente-Raad.*
D. J. E. CREMER, *Rijks Ontvanger.*
JAN HEUFF, *Gemeente-Raad.*

BRUCHEM, KERKWYK en DELWYNEN (*Boemelerwaard*) den 4. April.

Ook hier in deze dorpen, in het midden van den Boemelerwaard gelegen, is het, waar de landman zeer veel komt te lijden, (om van het overige gedeelte van dezen waard niet te spreken, alwaar het voor het grootst gedeelte eveneens gelegen is). Al het te veld staande koren, waarop de landman zijne hoop stelde, is door het hooge kwelwater geheel verdronken; hetzelve is hier zoo hoog gestegen, dat zelfs de algemeene voetpaden, tot communicatie in deze dorpen dienende, zijn overstroomd, en men niet dan met moeite van het eene dorp naar het andere komen kan; zoo dat het hier, uitgenomen het verbrijzelen van huizen, enz. aan eene inundatie gelijk is; het uitzigt in de toekomst voor den daglooner is alzins hoogst treurig en kommervol, daar men op het allergunstigst niet, dan na verloop van 3 a 4 weken, van het water ontlast zijn kan.

ARNHEM, den 10. April.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 9. April 3 El 8 Palm 0 Duim gewassen 0 D. gevallen 20 D.
Den 10. dito 3 El 7 Palm 0 Duim gewassen 0 D. gevallen 10 D.

Gevoelig voor de menigvuldige bewijzen van achting en deelneming, bij het afsterven van onze brave en onvergetelijke Moeder en Behuwd-Moeder, *HELENA JOHANNA LACROIX*, Weduwe J. H. WERLE, betuigen wij, mits dezen, ook namens onze Echtgenooten en Zuster, den hartelijksten dank aan alle onze Vrienden en Bekenden, met den opregtsten wensch, dat de Hemel hun nog lang voor dusdanige treffende verliezen moge bewaren.

ARNHEM,
den 6. April
1827.

J. S. WERLE.
J. H. WERLE.
C. KNEGJES.
J. G. E. GERHARDS.

Te DOODEWAARD overleed op heden, den 6. April 1827, de Heer *HENDRIK SLINGERVOET*, *Burgemeester van Doodewaard.*

Heden overleed, in den ouderdom van ruim 76 jaren, aan een langzaam verval van krachten, de Hoog Wel Geb. Heer *W. G. J. BARON VAN RHEMEN TOT RHEMENSHUIZEN*, *Lid van de Ridderschap en Staten van Gelderland, Districts-Commissaris van Veluwen-Zoom en Middel-Veluw.*

ZUTPHEN,
den 7. April 1827.

BEKENDMAKING.

De VEEMARKTEN, te *HUISSEN*, zullen jaarlijks gehouden worden (en wel voor de eerste maal in 1827) de twee laatste Donderdagen in *April* en den eersten Donderdag in *Mei*.

---

§ § § De PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN *GELDERLAND*, maakt door deze bekend, dat hare gewone Vergadering zal aanvangen op Dingsdag, den 8. Mei 1827.

Zij, die verlangen geëxamineerd te worden, worden verzocht voor den laatsten April zich daartoe aan te melden en de noodige bewijsstukken in te zenden.

Arnhem, den 1. April 1827.

De Commissie voornoemd,
Namens dezelve,
C. B. TILANUS,
Secretaris.

---

† † † Het PLAATSELIJK BESTUUR van *EDE*, zal, onder nadere approbatie, op Dingsdag den 17. April aanstaande, des voormiddags ten tien ure, ten huize van *G. v. D. CRAATS*, in het Logement *de Posthoorn*, te *Ede*, aan de minstaannemenden publiek Aanbesteden:

1. *Het* BOUWEN *van een* NIEUW SCHOOLGEBOUW, *in het dorp Bennekom.*
2. *Eenige noodwendige* REPARATIEN *en* VERNIEUWINGEN, *aan de Torens te Ede, Bennekom en Lunteren.* En
3. *Het* REPAREREN *en* VERNIEUWEN *van het* UURWERK, *in den Toren te Ede.*

Waarvan de Bestekken en Condition, dagelijks, uitgenomen Zondags, in het Gemeente-Lokaal te *Ede*, voor een ieder ter visie zullen liggen.

---

§ § § De Notarissen Mr. *J. BUSGERS* en Mr. *G. VAN ECK*, zullen op den 2. en 16. Mei 1827, des avonds om 6 uren, in het Logement *den Vergulden Arend*, te *Arnhem*, publiek doen inzetten en verkoopen: Een groot, hecht, sterk en wel doortimmerd HUIS en ERVE, voorzien van negen roijale meest Behangen BOVEN- en BENEDENKAMERS, ruime KEUKEN met REGEN- en POMPWATERS-POMPEN, twee groote Verwulfde KELDERS, DIENSTBODEN- en PROVISIE-KAMERS, drie uitgestrekte ZOLDERS en verdere GEMAKKEN; voorts twee achter dit Huis gelegen sterke en ruime KOETS- of PAKHUIZEN, en een groote wel aangelegde TUIN, voorzien van de beste VRUCHTBOOMEN, alles aan elkander gelegen te *Arnhem*, op den hoek der *Mentensteeg*, Wijk E. No. 318.

Zullende deze Goederen en in Perceelen en in eene Massa worden geveild, en blijven dezelve inmiddels uit de Hand te Koop.

---

§ † § Mr. *J. NYHOFF*, Notaris te *Arnhem*, *qq.*, zal op Dingsdag den 17. April 1827, aan te vangen des morgens ten tien ure en volgende dagen, boven in de *Weverstraat*, te *Arnhem*, ten Sterfhuize van Mevrouwe *M. DORREPAAL*, eerder wedawe van wijlen den Heer *J. C. CREMER*, en laatstelijk Echtgenoote van den Heer *W. A. COLTHOFF*, publiek Erfhuiswijze verkoopen: Eenen compleeten zeer notabelen INBOEDEL; bestaande in velerhande meest moderne, allen zeer goed geconserveerde MAHONYHOUTEN en andere MEUBELEN, KISTEN, KASTEN, KABINETTEN, PENANT-, SPEELTENS- en andere TAFELS, SECRETAIRE, eene zes Octaafs FORTE-PIANO, met vijf PEDALEN, KANAPÉ, STOELEN, LEDIKANTEN met Behang, MEUBEL- en andere GORDYNEN, Smirnasche en Doorniksche TAPYTEN, VLOERKLEEDEN en KARPETTEN, TAFEL en ander LINNEN, WOLLEN, BEDDEN en BEDDEGOED, Paardehanen MATRASSEN, SPIEGELS, GIRANDOLES, LAMPEN, fraaije vergulde PENDULE, VASEN en verdere ORNAMENTEN, PLEET, VERLAKT-, KOPER-, TIN-, BLIK-, PORCELEIN-, KRISTAL-, GLAS- en AARDEWERK, KAGCHELS en HAARDEN, JUWEELEN, en andere EDEL GESTEENTEN, GOUD en ZILVER, waaronder twee ZILVEREN THEESERVISEN, BLOEDKORALEN en TOPAZEN, GARNITUUR en verdere BIJOUTERIEN, eene CALÈCHE, PAARDEN en een VEULEN, Melkgevende EZELIN met haar VEULEN, RIJDZADELS en HOOFDSTELLEN in soorten, KOETS-, CHAIS- en WAGENTUIGEN, negen paar GLASRAMEN, onderscheidene BOEKWERKEN, waarvan de Notitie bij gezegden Notaris verkrijgbaar is, OPTICA met PLATEN eene groote JAPANSCHE THEEKIST, enz.

De Goederen kunnen Donderdags, Vrijdags en Zaturdags te voren van 's morgens 10 tot 's middags 3 uren door een iegelijk worden bezigtigd.

---

† † † Mr. *J. NYHOFF*, Notaris te *Arnhem*, *qq.*, zal op Woensdag den 25. April 1827, aan te vangen des morgens ten 10 ure, ten huize van den Hoog Wel Geb. Heer *BARON VAN NAGELL VAN WISSCH*, in de *Bakkerstraat* te *Arnhem*, publiek verkoopen: differente MEUBELS en MEUBILAIRE GOEDEREN, waaronder MAHONYHOUTEN CANAPÉ en STOELEN, een compleet KAMER AMEUBLEMENT van extra Chits, een DONSEN BED met Toebehoor, fraaije BRUSSELSCHE HAARD, SPIEGELS, GIRANDOLES, PORCELEINEN TAFELSERVIES, een LEDIKANT, TAPYT- en VLOER-

KLEEDEN, MAHONYHOUTEN BUFET, TAFELS in soorten, eene MANGEL en verdere.
Kunnende een en ander 's Maandags en Dingsdags te voren, van 's morgens 10 tot 's namiddags 3 uren, ten gemelden huize worden bezigtigd.

In Naam van Zijne Majesteit den Koning.

VERKOOPING

Ter Rolle van de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te ARNHEM. Van:

1. Een HUIS, staande in het Noorder eind, onder *Oosterwolde*, No. 99, met een daaraanstaand ACHTERHUIS, gelegen en bepaald ten noorden door den dijk, ten zuiden en westen GERRIT LUIGJES STUUROP en ten oosten HENDRIK KRACHT, in huur bewoond door WILLEM KOOPS.
2. Een stuk buitendijks HOOILAND, de *Buitendijksche Zes* genaamd, in het *Noordermerk* gelegen, No. 31, groot 1 Bunder, 58 Roeden en 36 Ellen, omland ter eener zijde door het eigendom van BEERT KOOPS en ter andere zijde van CORNELIS SPYKERBOER, bij de natemelden beslagenen zelve in gebruik.
3. Een stuk HOOI- of WEILAND, het *Zandland* genaamd, No. 64, in het *Noordermerk*, binnen dijks gelegen, groot 2 Bunders, 50 Roeden en 50 Ellen, omland ter eener zijde GERRIT LUIGJES STUUROP en ter andere zijde HENDRIK VAN WERVEN, en bij de natemelden beslagenen in gebruik.
4. Een stuk BOUWLAND, bezaaid voor de eene helft met Rog en de andere helft onbezaaid, het *Duinkerkerland* genaamd, onder het *Zuindeinde* gelegen, No. 1337, groot 71 Roeden en 47 Ellen, omland ter eener zijde door het eigendom van TIEMEN FIKS en ter andere zijde van JAN VAN DE STOOM, in pacht gebruikt bij JACOB VAN DEN NOORT.

Zijnde voorzegde Vaste Goederen gelegen in de Gemeente *Doornspijk* en polder van *Oosterwolde*, kanton *Elburg*, kwartier *Arnhem*, Provincie *Gelderland*, en gearresteerd ten laste van CORNELIS LAMBERTS, Landbouwer, voor zoo veel noodig van hem zelve als in huwelijk hebbende HENDRIKJE STUUROP en van gezegde HENDRIKJE STUUROP, Ehelieden, wonende aan den *Zwartendijk*, onder *Kampen*.

Ten verzoeke van den Heer JAN DIEDERIK SCHERMERTS, Lid van den Gemeente-Raad der Stad *Elburg*, en Vrouwe BENJAMINA MARIA VAN DE POLDER, Ehelieden, wonende te *Elburg*, voor welke Domicilie en Procureur is gesteld bij Mr. WILLEM HENDRIK TAAY, wonende te *Arnhem*, in de *Turfstraat*, Lett. A. No. 56.

Bij Proces-Verbaal van den drie en twintigsten Maart 1827, waarvan op denzelfden dag kopijen zijn gegeven aan den Heer J. C. WALLER, Griffier van het Vredegeregt van het kanton *Elburg*, en de Heer BOONZAAIER VAN JEVEREN, Burgemeester der Gemeente *Doornspijk*, zijnde behoorlijk geregistreerd en ten bureele van Hijpotheken te *Arnhem* overgeschreven den 30. Maart, Vol. 3 No. 9, en ter Griffie der in het hoofd dezes gemelde Regtbank den 4. April, beide daaraanvolgende.

De Eerste Lezing der Memorie van Lasten zal plaats hebben op den 31. Mei 1827, ter gewoner Rolle van voornoemde Regtbank.

Hetgeen Certificeert,
W. H. TAAY,
Procureur.

VERKOOPING
van een aanzienlijk Perceel
UITERWAARD.

De preciese tijd en plaats nader op te geven, zullen, namens de Eigenaren, in deze maand April geveild en in de volgende maand verkocht worden:

DE COMMANDEURS OF GREBSCHE WAARDEN.

Met de in dezelve gelegene BOOMGAARD en tot en aan dezelve behoorende Rijswaarden, groot te zamen 62 Bunders en ruim 73 Roeden, benevens het op dezelve WAARDMANSHUIS, met ACHTERHUIS en SCHUUR, alles naast en aan elkander gelegen, tusschen de Rivier den *Rijn* en den *Grebbendijk*, onder de Gemeente *Rheenen*, naast de Uiterwaarden van den Heer GROEN VAN PRINSTERER.

PUBLIEKE VRYWILLIGE VERKOOPING

Van eenen BOUWHOF, genaamd DEN KLOOSTERHOF, gelegen bij *Didam*, Kanton *Zevenaar*, groot 36 Bunders, waarvan 17 Bunders WEIDELAND, met HUIS, SCHUREN, BERG en verdere GEBOUWEN, zijnde een der beste Bouwhoven in de Gemeente, zoo wel uit hoofde van de goede kwaliteit der Gebouwen en Landerijen, als wegens de gunstige ligging der Landerijen in de nabijheid van het Huis.

Deze Verkooping zal, op nader te bepalen dagen, in de maanden Mei of Junij 1827, gehouden worden door den Notaris *PLIESTER*, in het kanton *Zevenaar*, bij wien nadere inlichtingen te bekomen zijn.

BEKENDMAKING.

COMMISSARISSEN UIT DE COMMISSIE VAN LANDBOUW IN *GELDERLAND*, VOOR DE PAARDENFOKKERY, brengen hiermede ter kennis van de ingezetenen in die streken, alwaar, uit hoofde der plaats gehad hebbende overstroomingen, de keuring der MERRIE-PAARDEN, (welke men bij de Hengsten der Stoeterij van *Borculo* wenscht toegelaten te hebben) heeft moeten uitgesteld worden, dat thans voor de keuring hunner Merrie-Paarden, ten voornoemden einde, op nieuw bepaald zijn de navolgende keurdagen, als:

Dingsdag, den 17. April, des morgens ten 11 ure, te *Lienden*, voor de Gemeenten: *Dodewaard*, *Echteld*, *Maurik*, *Kesteren* en *Lienden*.

Woensdag, den 18. April, des morgens ten 10 ure, te *Zoelen*, voor de Stad *Tiel* en de Gemeenten *Beusichem*, *Buren*, *Yzendoorn* en *Zoelen*.

Donderdag, den 19. April, des morgens ten 10 ure, te *Beest*, voor de Stad *Culenborg* en de Gemeenten: *Beest*, *Buurmalsen*, *Deil*, *Vuren*, *Geldermalsen*, *Herwijnen*, *Ophemert* en *Wadenoijen*.

Vrijdag, den 20. April, des morgens ten 10 ure, te *Zalt-Bommel* voor de Stad *Zalt-Bommel* en de Gemeenten: *Ammerzoden*, *Brakel*, *Driel*, *Est en Opijnen*, *Gameren*, *Poederoijen*, *Rossum*, *Zuilichem*, *Haaften*, *Hedel*, *Heerewaarden*, *Hurwenen*, *Kerkwijk*, *Nederhemert*, *Varik* en *Waardenburg*.

Zaturdag, den 21. April, des morgens ten 10 ure, te *Druten*, voor de Gemeenten: het district *Maas en Waal* uitmakende, voor zoo verre namelijk derzelver ingezetenen niet reeds op den 12. April te voren hunne Merrie-Paarden op de nakeuring te *Elst* hebben aangeboden.

Commissarissen voornoemd noodigen tevens, uit hoofde de tijd te kort is om de gewone afkondigingen te doen plaats hebben, de Burgemeesteren der geconcerneerde Gemeenten uit, om hieraan de meest mogelijke publiciteit te geven; om te zorgen, dat de ingezetenen, welke hunne Paarden ter keuring willen aanbieden, van de reeds verzondene *Certificaten van eigendom* voorzien zijn, en om, bij het ontbreken van zoodanige Certificaten, de aanvrage om dezelve aan den Heer Luitenant-Kolonel, Directeur der Stoeterij van *Borculo*, te doen.

Arnhem, den 9. April 1827.

Kommissarissen voornoemd,
Namens dezelve,
De Secretaris der Commissie van Landbouw in *Gelderland*,
C. S. W. J. VAN NAGELL.

§ § § † † § De COMMISSIE, belast met de REMONTE voor het korps Rijdende Artillerie, van 's Konings Armee, maakt bekend, dat zij zich, ingevolge daartoe ontvangen last, van heden af aan, heeft gevestigd te *Beusichem*, alwaar zij dagelijks (uitgezonderd des Zondags) vaceert van 's morgens 9 tot des namiddags ten 2 ure, in *het Logement de Zwaan*, bij *W. VAN WENSEN*; kunnende een iegelijk, die gezind mogt wezen om Paarden tot dat einde ter verkoop aan te bieden, zich aldaar ter plaatse en ure voorschreven met dezelve vervoegen.

De nadere Conditien, waarop de Paarden zullen worden aangenomen, zijn bij Biljetten in al de voornaamste gemeenten gepubliceerd en geaffigeerd.

Beusichem, den 1. April 1827.

De Agent van het Departement van Oorlog, President der Commissie,
ROMAR.

§ § § § § § De COMMISSIE, belast met het aankoopen van KAVALLERIE-PAARDEN voor het Rijk, thans zitting houdende te *Zutphen*, maakt bij deze bekend, dat zij, bij alteratie van het door haar, dienaangaande in de *Arnhemsche Couranten* van den 27. en 29. Maart dezes jaars aangekondigde, heeft besloten, om haar verblijf te *Meppel* tot en met den 17. April aanstaande te bepalen; dat zij zich van daar naar *Assen* zal begeven, en gedurende den 19., 20., 21. en 22. dezer maand April hare zitting zal voortzetten tot het aankoopen van Paarden, om zich vervolgens naar *Groningen* te begeven, alwaar zij hare zitting wederom zal openen op den 24. April, ten huize van den Kastelein *COPENGA*, in den *Rustenden Landman*, aan de *Heeren weg* buiten de *Heerenpoort*.

AMSTERDAMSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Vaart tusschen Amsterdam en Hamburg.

Het STOOMSCHIP *WILLEM* DE *EERSTE* vertrekt van *Hamburg* Zaturdag den 7. April 1827, en van *Amsterdam* Zaturdag den 14. daaraanvolgende, zullende gemelde dienst regelmatig, de eene Zaturdag van *Amsterdam* en de naastvolgende Zaturdag van *Hamburg*, worden voortgezet.

Vaart tusschen Amsterdam en Londen.

Het STOOMSCHIP DE *BEURS VAN AMSTERDAM*, zal, te beginnen met den 12. April aanstaande, die Vaart openen en alsdan voortgaan, de eene Donderdag van *Amsterdam* en de daaraanvolgende Donderdag van *Londen* te vertrekken.

Vaart tusschen Amsterdam, Harderwijk en Kampen.

De STOOMBOOT DE *IJSSEL* vertrekt van *Amsterdam:* des Maandags, Woensdags en Vrijdags, des morgens ten 7 ure, en van *Kampen:* des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags, des morgens ten 8 ure.

De Boot komt 4 uren na het vertrek van *Amsterdam*, en 6 uren na dat van *Kampen*, te *Harderwijk* aan.

Terwijl dezelfs afreize van daar binnen de 20 minuten is bepaald.

Nadere informatien, nopens de Vrachten, zoo voor Passagiers als Goederen, te *Amsterdam* bij de Directie, Kalkmarkt No. 54, en voor de Vaart op *Hamburg*, bij den Agent der Maatschappij, te *Hamburg* bij J. HUTTMANN, JR. en te *Amsterdam* bij de Cargadoors de Wed. *SALM* en *MEIJER* en *BLIKMAN en Co.*

En voor die op *Londen* bij de Agenten der Maatschappij, de Heeren *HOFMAN en SCHENK* te *Londen*, en te *Amsterdam* bij de Cargadoors *NOBEL en HOLTZAPFFEL*, *CORVER en COMP*, *GERMAENING en PENNING* en DA *COSTA en BRUNO*.

Bepaling der Afvaart van de STOOMBOOTEN van de *NEDERLANDSCHE* STOOMBOOT-MAATSCHAPPY, gedurende de maand April.

Van *Nijmegen* naar *Keulen:*
Elken Zaturdag des morgens ten 4 ure.
Van *Rotterdam* naar *Nijmegen:*
Elken Maandag, Donderdag en Vrijdag, des morgens ten 6 ure.
Van *Nijmegen* naar *Rotterdam:*
Elken Dingsdag, Woensdag en Vrijdag, des morgens ten 9 ure.
Van *Rotterdam* naar *Arnhem:*
Zaturdag den 14. April, des morgens om 6 uren.
Van *Arnhem* naar *Rotterdam:*
Zondag den 15. April, des morgens om 10 uren.

De vaart van *Rotterdam* naar *Antwerpen*, *Ter Veere* enz. enz. is bepaald, zoo als bij Billetten is bekend gemaakt. Informatien zijn te bekomen ten kantore van de Agenten van voornoemde Maatschappij, de Heeren VAALMAN en TRIEBELS te *Nijmegen*, en bij den Heer G. H. MOLL te *Arnhem*.

** Op den 22. Maart 1827, is aan de WelEdele Heeren Burgemeester en Wethouderen der Stad *Zutphen*, door *H. C. A. THIEME*, ter vertaling in het Nederduitsch vertoond:

BASELAS, *Prinz von Abyssinien, eine Erzählung von Dr.* JOHNSON. *Mit einer deutschen Interlinear-Uebersetzung zur Erleichterung des Studiums der Englischen Sprache, von* G. SMOUT, *9 th. Hamburg 1826.*

** Op den 2. April 1827, heeft *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, aan den Edel Achtbaren Heer Burgemeester zijner woonplaats, ter vertaling in het Nederduitsch, vertoond: *Des Fürsten* VON SALM-SALM *Uebertritt zum Protestantismus, als neuester Beleg der Art, wie die Evangelische Kirche die zu ihr kommenden in ihre Mitte aufzunehmen pflegt.*

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.